

I poveri

I poveri sono come dei tristi pagliacci,
sorrisono, mentre vorrebbero piangere,
parlano, mentre vorrebbero star soli e zitti.
Sì, come dei tristi pagliacci,
guardano e aspettano senza far domande.
Sorrisi spenti,
parole infinite,
tanta tristezza
nella loro esistenza.
Come dei tristi pagliacci
continuano a sorridere.

Të vabëkëtë

Të vabëkëtë janë si paliaçëtë
qeshën, ma deshënë të qlanë,
këshelonjën, ma deshënë të vjetshënë vëtë.
Enjë, si paliaçëtë,
vrenjën e presën, nëng lipën mosgjë.
Faqe me pak dritë,
fjale e fjale,
kaq lote
ndë shëndëtje t'atjrevë.
Si paliaçëtë shkonjën motëni ta qeshërë